

تهدید درمان لجبازی کودکان نیست!

به هزار و یک راه متوسل شده‌اید اما فرزندتان به هیچ صراطی مستقیم نیست. حرف خودش را می‌زند، کار خودش را می‌کند و به شیوه خودش، خرابکاری‌هایش را ادامه می‌دهد. در این شرایط هیچ بعید نیست که دست به دامن تهدید و خط و نشان کشیدن شوید: «اگر به کارهایت ادامه دهی به پدرت می‌گویم تنبیهت کند»، «اگر زودتر دست و صورتت را نشویی از ناهار خبری نیست»، «اگر از خواهرت عذرخواهی نکنی آن وقت تو را به میهمانی نمی‌برم»... همه این‌ها اگر و آن وقت‌ها در ذهن بچه‌ها یک معنای مشخص دارند: جنگ شروع شده! این اعلام جنگ شما که به ته

به هزار و یک راه متوسل شده‌اید اما فرزندتان به هیچ صراطی مستقیم نیست. حرف خودش را می‌زند، کار خودش را می‌کند و به شیوه خودش، خرابکاری‌هایش را ادامه می‌دهد. در این شرایط هیچ بعید نیست که دست به دامن تهدید و خط و نشان کشیدن شوید: «اگر به کارهایت ادامه دهی به پدرت می‌گویم تنبیهت کند»، «اگر زودتر دست و صورتت را نشویی از ناهار خبری نیست»، «اگر از خواهرت عذرخواهی نکنی آن وقت تو را به میهمانی نمی‌برم»... همه این‌ها اگر و آن وقت‌ها در ذهن بچه‌ها یک معنای مشخص دارند: جنگ شروع شده! این اعلام جنگ شما که به تهدید آغاز می‌شود بچه‌ها را به لجبازی وادار می‌کند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از ایران بانو ضمیمه روزنامه ایران، لجبازی در کودکان معمولاً از سن یک سالگی آغاز می‌شود و می‌تواند با رفتارهای نادرست اطرافیان در کودک نهادینه شود. اما چرا بچه‌ها لجبازی می‌کنند؟ چون می‌خواهند نظر خودشان را ابراز کرده، جایگاه خود را به بزرگترها نشان دهند و در یک کلام خودشان را نشان دهند. این وضعیت شاید برای بچه‌های یکی دو ساله معنا نداشته باشد اما برای کودکان بزرگتر، صدق می‌کند.

کودکان لجبازی می‌کنند، چون می‌خواهند دیده شوند. وقتی آنها را نمی‌بینید، زورگویی می‌کنید، به پرخاشگری متوسل می‌شوید یا بدون پرسیدن نظر آنها، کار خودتان را می‌کنید، در واقع دارید فرزندتان را به سمت لجبازی بیشتر سوق می‌دهید. کودک نیازمند استقلال داشتن است و گاه برای به دست آوردن این استقلال، لجبازی می‌کند. از سوی دیگر، کودکان گاهی به دلیل خشم‌های ابراز نشده، با نافرمانی یا پافشاری روی یک رفتار، سعی در عصبانی کردن شما دارند. این رفتار هم برچسب لجبازی می‌خورد اما عاملی متفاوت باعث شکل‌گیری آن شده است.

برای آنکه احتمال بروز رفتار پرخاشگرانه در کودکان کاهش یابد:

سرخود عمل نکنید؛ نظر کودک را بپرسید و به او استقلال عمل بدهید.

از سیستم تشویق استفاده کنید. در ازای رفتار مناسب، به او پاداش دهید و در ازای رفتار اشتباه، پاداش را حذف کنید.

اگر کودک برای رسیدن به مطلوب خود چه درست و چه نادرست شروع به گریه یا داد کشیدن کند به او بی‌توجه باشید تا یاد بگیرد روش رسیدن به خواسته‌هایش لجبازی و داد و قال نیست.

کودک را وادار به عجله و شتاب زدگی نکنید. وقتی به فرزندتان فشار بیاورید، او نمی‌تواند شرایط را تحمل کند و در نهایت با یکدندگی سعی می‌کند با شما به مقابله برخیزد. حواس کودک را پرت کنید. وقتی کودک لجبازی می‌کند، با تغییر دادن مسیر توجه او، جلوی ادامه وضعیت ناخوشایند را بگیرید. خودتان الگوی خوبی باشید. لجبازی نکنید تا فرزندتان لجبازی کردن را نیاموزد. در زندگی همیشه منطقی و با تدبیر عمل کنید؛ به این ترتیب فرزندتان یاد می‌گیرد که در مواجهه با خشم یا شرایط غیردلخواهش چطور باید رفتار کند.